

"ທ່ານໝໍ້ນັກສູ້" ຄວ້າໄຊຊະນະ ຄັ້ງທຳອິດໃນ UFC

ໃນຄືນວັນທີ 29 ພຶດສະພາຜ່ານມາ, ການແຂ່ງຂັນ Road to UFC ຊີຊັນ 5 ຮອບທຳອິດໄດ້ຈັດຂຶ້ນຢ່າງດູເດືອດ ຢູ່ເຂດບໍລິຫານພິເສດມາເກົາ, ສປປຈີນ. ໃນການແຂ່ງຂັນຄູ່ເອກນັດພິເສດຂອງຄືນນັ້ນ, ນາງ ຊີໝິງ (Shi Ming) ນັກສູ້ຍິງລຸ້ນສະຕຣ໌ເວດ ຈາກປະເທດຈີນໄດ້ສະແດງທັກສະການຄວບຄຸມພື້ນນອນ ທີ່ແຂງແກ່ນ ພ້ອມທັງສາມາດຜະເດັດເສິກຄູ່ຕໍ່ສູ້ ເຮັດໃຫ້ ໂທມາ(Tomar) ນັກສູ້ຍິງ UFC ຄົນທຳອິດຈາກປະເທດອິນເດຍ ໄດ້ຍອມຈຳນົນຢ່າງສຳເລັດໃນຍົກທຳອິດ, ແລະນີ້ຖືເປັນການປະເດີມໄຊຊະນະນັດທຳອິດໃນເສັ້ນທາງ UFC ຂອງຊີໝິງ. ແນວໃດກໍຕາມ, ຄວາມໝາຍຂອງໄຊຊະນະໃນນັດນີ້ ບໍ່ໄດ້ຢຸດຢູ່ພຽງແຕ່ການ "ຜະເດັດເສິກ" ຄູ່ຕໍ່ສູ້ເທິງເວທີເທົ່ານັ້ນ. ໃນຖານະນັກສູ້ "ມີສະໝັກຫຼິ້ນ" ທີ່ມີເວລາຊ້ອມພຽງ 3 ມື້ຕໍ່ອາທິດ, ຊີໝິງ ໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າ: ເສັ້ນທາງສິລະປະການຕໍ່ສູ້ ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບພອນສະຫວັນພຽງຢ່າງດຽວ, ແຕ່ມັນຄືການຝຶກຝົນທີ່ຫຼອມລວມ ລະຫວ່າງ ຫຼັກການວິທະຍາສາດ, ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນທຸ່ມເທ, ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ຄູ່ຝຶກຢ່າງສຸດໃຈ.

ສະຫຼັບບົດບາດ ລະຫວ່າງ "ນັກສູ້" ແລະ "ທ່ານໝໍ້"

ໃນຄຳຄືນຂອງກາງເດືອນພຶດສະພາ, ເວລາ 19:00 ໂມງ, ຝົນຫາກໍ່ເອື້ອນ. ເທິງສະໜາມຫຍ້າຂຽວຂອງ ມະຫາວິທະຍາໄລວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຄຸນໝິງ ມີຢອດນ້ຳຝົນເກາະຢູ່, ແຕ່ ຊີໝິງ ໄດ້ພ້າວຂີ່ລົດຖີບຈາກໂຮງໝໍ້ທີ່ຕື່ນເອງເຮັດວຽກ ມາຍັງສະໜາມແຫ່ງນີ້ ທັນທີຫຼັງຈາກເລີກການ. ພ້ອມໄດ້ປ່ຽນຊຸດຝຶກຊ້ອມ ແລະ ເລີ່ມແລ່ນອ້ອມລູກທາງຢ່າງໂດຍຮຽບຮ້ອຍ. ຫຼັງຈາກແລ່ນຄົບໄດ້ 5 ຮອບ, ນາງກໍ່ຍ່າງໄປມຸມສະໜາມຫຍ້າ ເພື່ອວອມຮ່າງກາຍ ແລະ ໃສ່ເຄື່ອງປ້ອງກັນ ແລະ ໄດ້ເລີ່ມຝຶກຊ້ອມທ່າປ້ຳພື້ນກັບໂຄ້ດບາເກີ.

ບໍ່ມີເຊືອກກັນສະໜາມ, ບໍ່ມີເບາະຮອງພື້ນ, ມີພຽງແຕ່ເງົາຮ່າງກາຍຂອງທັງສອງຄົນທີ່ກຳລັງທົບທວນຝຶກຊ້ອມເຕັກນິກທ່າເກົາຊ້າງ ທ່າມກາງແສງສະຫຼັວຂອງຍາມແລງ. ໂຄ້ດບາເກີ ໄດ້ກ່າວວ່າ ບັດຈຸບັນພວກເຂົາບໍ່ມີສະໜາມຝຶກຊ້ອມທີ່ແນ່ນອນ, ຈຶ່ງຕ້ອງໃຊ້ຍຸດທະສາດ "ຍ້າຍປ່ອນຊ້ອມແບບກອງຫຼອນ", ເຊິ່ງເດີນກິລາໃນບ້ານ ແລະ ສະໜາມກິລາເປີດຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ ລ້ວນແຕ່ກາຍເປັນສະໜາມຊ້ອມຂອງພວກເຂົາ. ນັກຄຶຊີວິດປະຈຳວັນຂອງ ຊີໝິງ ໃນການຕຽມຕົວເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນລະດັບອາຊີບນັດທີ 2.

ໃນເວທີ UFC Fight Night ທີ່ມາເກົາ ປີ 2024, ຊີໝິງ ໄດ້ຊັດທ່າຕະສູງ ນັກຄູ່ຕໍ່ສູ້ຄວ້າແຊ້ມ Road to UFC ລຸ້ນສະຕຣ໌ເວດຍິງ ພ້ອມທັງເຊັນສັນຍາເຂົ້າສູ່ UFC ໄດ້ສຳເລັດ. ນັ້ນຄືຈຸດເລີ່ມຕົ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນຮູ້ຈັກນາງ.

"ກາງເວັນເປັນໝໍ້ປົວຄົນເຈັບ, ກາງຄືນເປັນນັກສູ້ຂຶ້ນສະໜາມ." ໝໍ້ຊີໝິງ ຊ່ວຍຊາບ

ເລື່ອງແກ້ໝົກຊ້ຳ ແລະ ປາບພວກແຂງຂໍ້." ນີ້ຄືຄຳຄຶດເຫັນຂອງຊາວເຜິດ, ເມື່ອ ຊີໝິງ ໄດ້ອ່ານກໍ່ຍື່ມອອກມາ. ນາງຮູ້ດີວ່າ ທີ່ທຸກຄົນຕິດຕາມນາງ ກໍ່ຍ້ອນຄວາມ "ຂັດກັນ" ລະຫວ່າງ ອາຊີບໝໍ້ ກັບ ນັກສູ້ ແລະ ບຸກຄະລິກທີ່ຕ່າງກັນລົບລັບຕອນຢູ່ເທິງເວທີ ກັບ ຕອນຢູ່ຊີວິດຈິງ.

ບັດຈຸບັນ, ເຖິງວ່າຈະເຊັນສັນຍາກັບ UFC ມາໄດ້ປີເຄິ່ງແລ້ວ, ແຕ່ ຊີໝິງ ກໍ່ຍັງຄົງເຮັດວຽກປະຈຳຢູ່ໂຮງໝໍ້ຄືເກົ່າ. ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ Road to UFC ທີ່ມາເກົາ ໃນວັນທີ 29 ພຶດສະພາ, ນາງເກືອບຈະບໍ່ມີວັນພັກທ່າຍອາທິດເລີຍນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນມີນາເປັນຕົ້ນມາ. ນາງໄດ້ຂໍປ່ຽນເວນກັບເພື່ອນຮ່ວມງານ ແລະ ຂໍຂຶ້ນເວນເພີ່ມເພື່ອສະສົມວັນພັກລ່ວງໜ້າ, ໂດຍມີຈຸດປະສົງພຽງຢ່າງດຽວຄື: ຢາກມີເວລາເຕັມໆໜຶ່ງອາທິດ ເພື່ອທຸ່ມເທໃຫ້ກັບການແຂ່ງຂັນຢ່າງສຸດກຳລັງ.

ມີຊ່ວງແຂນຍາວພຽງ 1,53 ແມັດ, ສາຍຕາສັ້ນເຖິງ 500, ແຖມຍັງເລີ່ມຕົ້ນມາຈາກການເປັນນັກກິລາມືສະໝັກຫຼິ້ນ, ນາງອາດຈະເປັນຄົນທີ່ "ເກືອບຈະບໍ່ມີອິຣາ(Aura) ຂອງຄວາມເປັນດາວ" ເລີຍໃນສະໜາມແຫ່ງນີ້. ຕອນຍັງນ້ອຍ, ນາງເຄີຍຫຼິ້ນກິລາທົ່ວໄປມາຫຼາຍຢ່າງ ເຊັ່ນ: ເທັກຄວັນໂດ, ແລ່ນ, ໂຍນນ້ຳໜັກ ແລະ ໂດດໄກ, "ແຕ່ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເສຍໄຊ, ບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ໄຊຊະນະປານໃດ". ໃນຊ່ວງຮຽນມະຫາວິທະຍາໄລ, ນາງໄດ້ຫັນມາຫຼິ້ນກິລາສານຕ້າ, ຄຶກບ້ອກຊິງ ແລະ ມວຍກິມ, ມີພຽງແຕ່ມວຍບ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ເຄີຍຝຶກເລີຍ. ຕອນນັ້ນ ກິລາ MMA ຫາກໍ່ເລີ່ມໂດ່ງດັງໃນປະເທດຈີນ. ຊີໝິງ ກໍ່ເລີຍລອງລົງແຂ່ງເບິ່ງ ຍ້ອນຄວາມຄິດແວບໜຶ່ງທີ່ວ່າ "ຕົນເອງກໍ່ພໍຮູ້ພໍຫຼິ້ນເປັນແນວລະໜ້ອຍ". ນາງບໍ່ໄດ້ຄິດຫຍັງຫຼາຍເລີຍ, ພຽງແຕ່ວ່າ: "ລົງແຂ່ງບາງເທື່ອກໍ່ພໍໄດ້ເງິນຄ່າເຂົ້າໝືນ, ແລ້ວກໍ່ໄດ້ແວະໄປທຸ່ງເບິ່ງໂລກພາຍນອກນຳ".

ເບື້ອງຫຼັງແສງສະຫວ່າງ ຂອງຄວາມໂດ່ງດັງ

ຈຸດປ່ຽນຊີວິດທີ່ເຮັດໃຫ້ຈາກຄົນ "ມີແຕ່ເສຍໄຊ" ກາຍມາເປັນ "ຄົນຊະນະ" ກໍ່ແມ່ນຕອນທີ່ນາງໄດ້ມາພົບກັບ ໂຄ້ດບາເກີ ຊາວອິຣານ.

ໃນປີ 2017 ຂອງມື້ໜຶ່ງ, ນາງໄດ້ຍິນມາວ່າ "ອາຈານບາມິຄຼາສເປີດສອນສາທິດ", ນາງກໍ່ເລີຍຈັບເອົານວມມວຍແລ້ວພ້າວໄປຫັນທີ, ເພາະຄິດວ່າແມ່ນຄູາສສານຕ້າ ຂອງອາຈານບາດາເລີງກຸຍ ໂຄ້ດທິມຊາດສານຕ້າແຂວງຢຸນນານ. ແຕ່ພໍໄປຮອດ ຈຶ່ງຮູ້ວ່າແມ່ນ "ອາຈານບາ" ອີກຄົນໜຶ່ງ: ເຊິ່ງແມ່ນໂຄ້ດບາເກີ ໂຄ້ດມວຍບ້າຊາວອິຣານ. ນັ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ນາງໄດ້ສຳຜັດກັບ ການຕໍ່ສູ້ແບບກອດຣັດປະຊິດໂຕ, "ຕອນທຳອິດກໍ່ຮູ້ສຶກບໍ່ຄຸ້ນຊຸນປານໃດ, ແຕ່ກໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ເຕັກນິກ ແລະ ຄວາມຮູ້ໄພ່ງຫຼາຍຢ່າງ". ແລະ ກໍ່ແມ່ນຄູາສຮຽນທີ່ເຂົ້າຜິດແບບບັງເອີນໃນມື້ນັ້ນເອງທີ່ໄດ້ປ່ຽນເສັ້ນທາງຂອງການເປັນນັກສູ້ຂອງນາງໄປໂດຍຕະຫຼອດການ.

ບັດຊະຍາການຊ້ອມຂອງໂຄ້ດບາເກີ ແມ່ນແຕກຕ່າງຈາກໂຄ້ດທົ່ວໄປຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ໃນຂະນະທີ່ໂຄ້ດຄົນອື່ນໆ ມັກຈະເນັ້ນເລື່ອງພະລັງກຳລັງມາເປັນອັນດັບໜຶ່ງ, ຄວາມອົດທົນເປັນອັນດັບສອງ ແລະ ເຕັກນິກເປັນອັນດັບສາມ, ແຕ່ແນວທາງການຊ້ອມທີ່ລາວວາງໃຫ້ ຊີໝິງ ແມ່ນສະຫຼັບກັນເລີຍ ຄື: ເຕັກນິກຕ້ອງມາກ່ອນ ແລະ ແຜນການຕໍ່ສູ້ຄືສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດ. ລາວໄດ້ສອນໃຫ້ນາງຮູ້ຈັກວິທີໃຊ້ທ່າລ້ອກຂີ່ຕໍ່ເພື່ອຜະເດັດເສິກຄູ່ຕໍ່ສູ້. ສອນວິທີໃຊ້ທ່າງນ້ຳໜັກໂຕ ແລະ ວິທີກົດທັບຈຸດຕາຍ (ຈຸດເສັ້ນປະ

ສາດ) ໃນການຄວບຄຸມບໍ່ໃຫ້ຄູ່ຕໍ່ສູ້ເຄື່ອນໄຫວໄດ້ ເມື່ອຕອນທີ່ສູ້ກັນຢູ່ໜ້າພື້ນ. ຊີໝິງ ເວົ້າວ່າ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ມາຮຽນກັບ ໂຄ້ດບາເກີ, ນາງຈຶ່ງເຂົ້າໃຈເຖິງແກ່ນແທ້ຂອງກິລາ MMA ຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ: "ທີ່ແທ້ ມັນບໍ່ແມ່ນແຕ່ການມາຄັດກັນວ່າ ໃຜມີແຮງຫຼາຍກວ່າ ຫຼື ໃຜຈະອົດທົນຕໍ່ລູກເຕະພັດໄດ້ດີກວ່າກັນເລີຍ". ນາງເລີ່ມໄດ້ໄຊຊະນະແລ້ວ. "ໂຄ້ດຈະຊ່ວຍວິເຄາະທ່າເດັດທີ່ຄູ່ຕໍ່ສູ້ແຕ່ລະຄົນມັກໃຊ້, ແລ້ວສອນວິທີແກ້ທາງໃຫ້ຂ້ອຍ. ເຕັກນິກໃນກິລາ MMA ມັນມີເປັນພື້ນເປັນແສນທ່າ, ແຕ່ນັກສູ້ແຕ່ລະຄົນຈະມີທ່າທີ່ຕົນເອງຖະໜັດແທ້ໆພຽງແຕ່ສິບກວ່າທ່າເທົ່ານັ້ນ, ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງເຮັດກໍ່ຄືເນັ້ນຝຶກແຕ່ທ່າເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ຊຽວຊານທີ່ສຸດ".

"ໃຜໆກໍ່ເວົ້າວ່າຂ້ອຍເກັ່ງ, ແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວບໍ່ແມ່ນຂ້ອຍເກັ່ງດອກ, ແມ່ນໂຄ້ດຂອງຂ້ອຍທີ່ເກັ່ງກວ່າ." ນາງມັກຈະຍົກຄວາມດີຄວາມຊອບທັງໝົດຂອງໄຊຊະນະໃຫ້ກັບໂຄ້ດຄືທຸກຄັ້ງທີ່ຜ່ານມາ. ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຈິດຈໍ່, ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ, ຄວາມຮັກໃນສິ່ງທີ່ເຮັດ, ການມີວິໄນໃນການຄຸມອາຫານ ແລະ ການຊ້ອມຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີເພື່ອຮັກສາສະພາບຮ່າງກາຍ, ຕະຫຼອດຮອດການປິດປ່ອຍທຸກສັກຍະພາບທີ່ມີອອກມາຢ່າງດູເດືອດເທິງສະໜາມ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຕ່າງຫາກຄືຜົນຈາກການທຸ່ມເທຢ່າງໜັກໜ່ວງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງໄຊຊະນະ ທີ່ບໍ່ຄວນຖືກເບິ່ງຂ້າມ. ໃນທີ່ສຸດ, ຄົນທີ່ບໍ່ມີ

"ອິຣາ ຂອງຄວາມເປັນດາວ" ມາຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ, ກໍ່ສາມາດກ້າວຂຶ້ນມາຍືນຢູ່ທ່າມກາງ "ແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມໂດ່ງດັງ" ໄດ້ດ້ວຍຢາດເທື່ອ ແລະ ແຮງກາຍຂອງຕົນເອງຢ່າງສະຫງ່າງາມ.

ສູ້ໄທ້ສຸດ ຈົນເຖິງວິນາທີສຸດທ້າຍ

ຫຼັງຈົບການແຂ່ງຂັນ, ຊີໝິງ ໄດ້ໃຫ້ສຳພາດເປັນພາສາອັງກິດຢູ່ສະໜາມວ່າ: ໄຊຊະນະໃນຄັ້ງນີ້ໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນແລ້ວວ່າ ຕົນເອງກໍ່ສາມາດຄວ້າໄຊຊະນະມາໄດ້ໃນສະໜາມແປດຫຼັມ ເຊັ່ນກັນ, "ແລະ ສັນຍາ UFC ທີ່ໄດ້ມາ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ມາແບບຟຼີ".

ຕະຫຼອດການແຂ່ງຂັນ, ນັບຕັ້ງແຕ່ຕອນຢ່າງເຂົ້າສະໜາມຈົນຮອດຕອນຜະເດັດເສິກຄູ່ຕໍ່ສູ້, ຊີໝິງ ແມ່ນບໍ່ສະແດງສີໜ້າໃດໆເລີຍ, ລາວນຶ່ງ ແລະ ຄວບຄຸມອາລົມໄດ້ດີຈົນໜ້າເຫຼືອເຊື້ອ. ພໍຖືກຖາມວ່າ ມີເຄັດລັບແນວໃດໃນ "ການຄວບຄຸມສີໜ້າ" ໄດ້ດີປານນີ້, ລາວກໍ່ທົວແລ້ວຕອບວ່າ: "ຍ້ອນຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໃສ່ແວ່ນຕາ, ກໍ່ເລີຍແນມບໍ່ເຫັນໜ້າຈໍໃຫຍ່ ແລະ ກໍ່ແນມບໍ່ເຫັນວ່າ ຜູ້ຊົມເພິ່ນເຮັດໜ້າແນວໃດ." ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນ ລາວກໍ່ພ້າວເວົ້າເສີມທັນທີວ່າ: "ແຕ່ວ່າ ກ່ອນຂຶ້ນເວທີຂ້ອຍຕື່ນເຕັ້ນ ແລະ ກົດດັນ

ຫຼາຍໃດ, ຍິ່ງຕອນທີ່ເຫັນໝູ່ເພື່ອນມາຖ້າເຊຍກັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ບາງຄົນຍັງລົງທຶນຂີ່ຍົນມາຈາກແຂວງຢຸນນານ ເພື່ອມາເບິ່ງຂ້ອຍແຂ່ງໂດຍສະເພາະເລີຍ. ແຕ່ພໍສູງລະຄັງດັ່ງຂຶ້ນປີບ, ມັນກໍ່ບໍ່ມີເວລາໃຫ້ມາຕື່ນເຕັ້ນອີກແລ້ວ".

ເຖິງວ່າການແຂ່ງຂັນຈະດູເດືອດປານໃດ, ແຕ່ຫຼັງຈົບການແຂ່ງຂັນ ຊີໝິງ ພັດເປັນຄົນທີ່ອ່ອນໄຍນຫຼາຍ. ນາງເລົ່າວ່າ: ໂທມາ (ຄູ່ຕໍ່ສູ້ຂອງນາງ) ມີນ້ອງສາວຄົນໜຶ່ງທີ່ກຳລັງຮຽນຢູ່ຄະນະແພດສາດ ແລະ ໂທມາຕ້ອງລົງແຂ່ງກໍ່ເພື່ອຫາເງິນເພື່ອສົ່ງນ້ອງສາວຮຽນ. ຊີໝິງ ເວົ້າວ່າ: "ຂ້ອຍຢາກບອກລາວວ່າ ຕໍ່ໄປນີ້ ຂ້ອຍຂໍເປັນນ້ອງສາວ

ຊາວຈີນອີກຄົນໜຶ່ງຂອງລາວເດີ້, ຖ້າວ່າມີໜ້າຢາກມາຊ້ອມຫຼື ມາໃຊ້ຊີວິດຢູ່ແຂວງຢຸນນານກໍ່ບໍ່ມີບັນຫາຫຍັງເລີຍ". ນາງຍັງບອກອີກວ່າ ຕົນເອງແມ່ນໃຫ້ກຽດ ແລະ ເຄົາລົບຄູ່ຕໍ່ສູ້ຄົນ

ນີ້ຫຼາຍ, "ໃນລຸ້ນນ້ຳໜັກ 52 ກິໂລຂອງ UFC, ເຊິ່ງເປັນລຸ້ນທີ່ໂຫດ ແລະ ຍາກທີ່ສຸດ, ເຮົາທັງສອງຕ່າງກໍ່ໂຕນ້ອຍ ແລະ ແຂນສັ້ນ, ແຕ່ຕ້ອງໄປສູ້ກັບພວກ 'ຍັກໃຫຍ່' ທີ່ມີລວງສູງເຖິງ 170 ຊັງຕີແມັດ ຫຼາຍໆຄົນ. ຂ້ອຍເລີຍຮູ້ສຶກວ່າ ພວກຂ້ອຍເປັນ 'ນັກສູ້ ປະເພດດຽວກັນ".

"ຈິດວິນຍານນັກສູ້" ແບບນີ້ ຍັງເຮັດໃຫ້ນາງມີກຖົງຍອດນັກສູ້ລະດັບແນວໜ້າຂອງຈີນເຊັ່ນ ຈາງ ເຫວີຍລີ້ ແລະ ຫຼີຈິ່ງລຸ່ງ ອີກນຳ. "ຄູ່ຕໍ່ສູ້ຂອງຂ້ອຍກໍ່ເປັນຄືກັນກັບພວກເພິ່ນ, ພໍໄດ້ຂຶ້ນສະໜາມແລ້ວ ກໍ່ຈະສູ້ໄທ້ສຸດຈົນເຖິງວິນາທີສຸດທ້າຍ. ຂ້ອຍໃຫ້ກຽດ ແລະ ເຄົາລົບໃນໂຕລາວຫຼາຍ".

(ສະໜອງຂໍ້ມູນໂດຍ: ວາລະສານ "ຈຳປາ" ທີ່ຂຶ້ນກັບ ສູນການສື່ສານສາກົນພາກພື້ນອາຊີໃຕ້-ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ແຂວງຢຸນນານ)

www.yunnangateway.com